

Zimní pozdravy

Poupata

1. Zase přilétají vrány a padá první sníh,
kdesi u nebezpečné brány já slyším větru smích,
šedý mráz svým mečem květiny zkosil,
jeho hlas už všechna jezera zasklil,
krajinou zní kopyt dunění,
to Martin na koni po roce přijel k nám.

2. Pod zpola zataženým nebem se tíseň rozlévá
a pole zapadané sněhem své vrásky ukrývá,
kousek dál jsem stála do setmění,
večer zněl stříbrným zvoněním,
to jen vítr na rampouchy hrál,
v mé duši zanechal zimní pozdravy.

R: Vrány letí krajinou jako posel krutých časů,
jako stádo, které pastýř opustil,
saně s bílou královnou zvolna ničí tichou krásu,
kterou malíř podzim nakreslil,
komu z nás se v těchto chvílích ztrácí hlas
a kdo tančí po bílých parketách,
komu štěstí říká "pane", i kdo patříš mezi zvané,
do každého vchází zimní čas.

3. Do sněhu někdo napsal zprávu, odkud šel a kam,
dlaně schovám do rukávu a tiše postrádám
ptačí smích, který led by rozehřál,
v očích mých svět by hned pookřál,
zatím v dálce se stmívá horizont
a noční Orion mi z nebe zamává.

R: + do každého vchází zimní čas.

*: Zase přilétají vrány a padá první sníh ...